

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۳ بهمن ۱۴۰۲

خطبه‌ی ولادت امیر مؤمنان (ع)

ستایش از آن خدایی است که هیچ‌کس در عالم سر از حکم و فرمانش نتواند کشید و غیر آن ذات یکتا هیچ خدایی نیست و مثل و مانندی ندارد. هر لحظه بر همه‌ی آفرینش بصیر و آگاه است و بر هر چیز توانایی و قدرت کامل دارد. خدای من به یکتایی‌ات گواه و به ربوبیت معترفم همان‌گونه‌ای که در اول نابود بودم به من نعمت وجود بخشیدی، ای خدای من به لقای تو اشتیاق دارم و می‌دانم به حال هر کس که به درگاهت تضرع و زاری کند ترحم می‌فرمایی. من به پیامبر خاتم حضرت محمد (ص) و وصی و ولی او امیر المومنین علی (ع) ایمان دارم که وجودشان برکت و نعمت از جانب تو بر بشریت بود و رستگاری و نجات را در گرو اطاعت از آنان قرار دادی.

در این روز مبارک و وجود مطهر و گران‌قدر امیر مؤمنان علی (ع) را در بهترین جایگاه کعبه‌ی مکرمه به بشریت عطا فرمودی و ما را به واسطه‌ی پیروی از ایشان شرف و عزت بخشیدی. در این روز به شکرگزاری و شادمانی در خانه وصی ایشان فرزند گهربارشان امام زمان (عج) حضور پیدا کرده به وجود مقدس مولایمان فرزند امیر مؤمنان ابراز می‌داریم:

مولا جان، ما اگرچه از وجود مطهر ایشان محروم هستیم ولی سعادت داریم که شما را که همه نشان‌های پدر بزرگوارتان را دارید در کنار شما نفس می‌کشیم. در این روز باشکوه دست بیعتمان را با دستان علی‌وارتان بپذیرید که مقام و برکت امامت به مقتضای هر زمان عمل کرده طبق نیاز مردم و امت مسلمان نسبت به هدایت و ارشاد آنان همت گماشتند. چه زیبا آن را امیر مؤمنان علی (ع) فرمودند که:

خدای رحمان مخلوقات خود را در دنیا سکونت داد و رسولان را فرستاد تا اینکه از مقابل دیدگان آنها حجاب‌هایی بر دارد و آنها را از صدمات دنیا بر حذر نمایند و حلال و حرام را به آنها بفهمانند و به آنها بگویند که اگر اطاعت کنند به بهشت می

روند و اگر عصیان ورزند دچار دوزخ خواهند شد و به بندگان فهماندند که در زندگی آن‌ها ممکن است بزرگی و خواری برای آزمایش به وجود بیاید خدا را آن‌چنان‌که از مخلوقات خود خواست که او را سپاس‌گزارند سپاس می‌گذارم و او برای هر چیز اندازه‌ای تعیین نمود و بنا بر مشیت او هر اندازه دارای مدتی است و هر مدت بر طبق نوشته معلوم است.

اینک سیزده رجب است. چه طلوع با شکوهی را خبر می‌دهد. ذوالفقار به دیدنش می‌شتابد، خود را معرفی می‌کند، من همان تیغ بُرنده‌ای هستم که گلوی باطل را می‌درد تا عبد را معنا کند، پس پیشانی عبد می‌شکند، خون پاکش بر چهره‌ی مبارکش جاری می‌شود، ولی آرام نمی‌گیرد. چه سر پرشوری؛ تا قیامت شور هدایتش مردمان دهر را به خود می‌خواند. شیعه به وجود مبارکش افتخار می‌کند. او را به مدد جراحتهایی می‌خواند که جانش را مانند ریسمانی در خود پیچیده است. امروز ذوالفقار به ما می‌نگرد. برق تیغش در جان‌هایی اثرگذار است که توانسته باشند همراه امامت گردن باطل را آن‌چنان از تن جدا کنند که اثرش بشود شور عاشوراییان؛ شوری که به زمان محرم ختم نمی‌شود بلکه حرارتش را به جانش می‌خوراند تا با زبان دل با این ساعات پرشور درد دل کند، ساعاتی که به عاشورا نظر می‌کند و به زبانی که او را به محفل حقی دعوت کرده تا شنوای حقیقت جانش شود.

اگر توانستید به واقع مهمانش باشید، پس امروز شیرینی نام علی بن ابی‌طالب (س) را در کامتان حس می‌کنید. مهربانی‌اش را در آغوش گرمش که همواره برای اسلام گشوده بود را با خود همراه کنید تا توان درک حق در جانتان مانند شرابی عمل کند که قرآن کریم به آن اشاره فرموده: که جان شما همواره دارای دو شراب مست کننده است، یا از عشقش مست می‌شوید و یا از شرش. اگر از شرش مست شوید، فرق حق را می‌شکافید، آنگاه به دست حق قصاص می‌شوید.

آنچه در صفحه‌ی امروز نقش می‌بندد بیعت با حق است. بشتابید، فرصت عمرتان مانند عقربه‌ی ساعت به اتمامش نزدیک می‌شود، پیمان‌های جانتان را پر کنید تا صدای

عاشوراییان را که همواره حقیقت خلقت را در آینه‌ی هدایت امامشان دیدند و با او ماندند نه با دنیایی که اثری از باطل را باقی نخواهد گذاشت.

اینک همگی به کعبه‌ی مکرمه نظر می‌کنیم تا از معمای جانی برآیمان صحبت کند که در درون جانش جای داده است، برای گشودن این رمز زیبا مُعلمش را می‌خوانیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com